

**ПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ ЄПІСКОПІВ
УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ КАНАДИ
З НАГОДИ СВЯТА ВОСКРЕСІННЯ ГОСПОДНЬОГО 2025 Р.Б.**

Всечеснішим отцям, преподобним ченцям і черницям, семінаристам і мирянам Української Католицької Церкви в Канаді: *Христос воскрес! - Воістину воскрес!*

Згадаймо момент у житті, коли ми прагнули бути частиною чогось... Багато років тому один чоловік уперше у своєму житті відвідав Україну. Коли він повернувся до Канади, люди запитували: «Як це було?» Він з труднощами підбирав слова, щоб описати, що це для нього означало і які відчуття викликало. Наостанок він сказав, що ця подорож заповнила порожнечу, про яку він навіть не знав: вона дала можливість відвідати людей і місця своєї спадщини та культурного коріння. Він зрозумів, що знайшов своє місце, до якого належить. Чи був у вашому житті момент, коли ви усвідомили, що «прагнете належати» до когось чи до чогось?

Кожного разу, коли ми беремо участь у Таїнствах Сповіді та Євхаристії, кожного разу, коли ми святкуємо Великдень, ми стаємо ближче до розуміння таїнства «прагнення належності». Бог створив нас для того, аби ми належали до відносин у любові, особливо в неосяжному, неперервному та вічному житті Пресвятої Трійці. Можемо сказати, що смерть є безнадією, що полягає у відсутності належності до Бога та вічної дружби з Ним. Воскресіння - це дар Божої милости, звільнення від цього типу смерті, від відчуття, що ти не належиш до Бога!

Проте наша крихка віра потребує зусиль з нашого боку. Відволікання і спокуси нерідко призводять до того, що ми починаємо сумніватися в цій важливій правді. Де ж Тіло Христове серед непевності життя, зумовленого жадібністю, порожніми обіцянками, політичними чварами, стихійними лихами, ув'язненнями, втратами кінцівок, відсутністю душевного спокою, війною та смертю? Часом ми страждаємо від самотності та відчуття, що нам чогось бракує!

Сьогодні ж Ісус дарує нам себе через своє Тіло, вірних, членів наших родин, парафіяльних і монаших спільнот. Святий Дух обирає перебувати в кожній людині. Попри наші слабкості, ці обрані Богом люди перебувають біля нас, щоб допомогти нам замислитися над цією істиною та пережити її. Ісус Христос є Істиною. Тіло Христове - це Істина. І ми є частиною цієї істини. Ось де наше місце. Коли ми це відчуваємо найсильніше? Найбільше ми відчуваємо свою приналежність до Бога тоді, коли приймаємо інших і допомагаємо їм згадати, що вони також належать до Тіла Христового, тобто до Церкви. Насправді Бог створив нас з цим глибоким прагненням і «бажанням належати». У Ньому ми сповняємося так, що, можливо, навіть і не помічали, що нам бракувало.

Наш досвід Воскреслого Господа - це подорож відкриття нашої належності, Сповідь за Сповіддю, Євхаристія за Євхаристією, псалом за псалмом, гімн за гімном. Кожного разу, коли я прощаю комусь у моєму серці, я переживаю і свідчу воскресіння Ісуса. Він сказав, що суть Євангелія полягає в тому, щоб «любити Господа, Бога твого, усім серцем твоїм, усією душею твоєю, усією думкою твоєю й усією силою твоєю, і ближнього твого, як себе самого». (Мк 12:29-31)

Будучи Тілом Христовим, нехай кожен з нас смиренно просить благодаті продовжувати ісповідувати природу прагнення кожного людського серця належати, а отже - брати участь у вічному житті Трійці. У цьому Тілі Пресвята Богородиця є «нашою надією, покровом, захистом, потіхою та радістю». У цей Ювілейний рік надії святкуймо це усвідомлення загального «прагнення належати». Нехай Бог, через нас, наші родини та спільноти, як через членів Тіла Христового, дарує іншим надію.

Щиро Ваші у Воскреслому Господі!

- + Лаврентій Гуцуляк, ЧСВВ, Митрополит Вінніпезький
- + Давид Мотюк, Єпарх Едмонтонський,
- + Браєн Байда, ЧНІ, Єпарх Торонтонський
- + Михайло Квятковський, Єпарх Нью-Вестмінстерський
- + Михайло Смолінський, ЧНІ, Єпарх Саскатунський
- + Андрій Рабій, Єпископ-помічник Вінніпезької Архієпархії
- + Михайл Вівчар, ЧНІ, Єпископ-емерит Саскатунський